

RESIDENTIE 7-2

Aan de muur van de woonkamer van Residentie 7-2 hangt een blauw-wit tegeltje met een tekst die eerder klinkt als een wanhoopskreet dan als wijsheid: *Biertje, biertje / ik zal je zuipen / al moet ik op handen / en voeten kruipen*. Een andere muur is beplakt met behang vol drankflessen – alsof je in een bar staat in plaats van een woonkamer. DOOR Lidewey van Noord FOTOGRAFIE Rikkert Harink

Elf studenten wonen er op de tweede verdieping van dit complex op de Calslaan, drie vrouwen en acht mannen. Ze vinden het prima om op de campus te wonen. “Ik ben vaker op de campus dan in de stad,” zegt Vera van den Groenendal, “en omdat ik hier woon kan ik langer uitslapen na een feest.”

Bier, feestjes en de jaarlijkse barbecue met oud-bewoners, dat is waar het op Residentie 7-2 voornamelijk om draait. Het meest sprekende voorbeeld daarvan ligt op de gang, met zijn neus op de grond. BOB heet hij. Hij draagt een afgeragde spijkerbroek en ziet er gehavend uit. “Dat is BOB de Zombie,” vertelt Tom van Boven, de huisoudste. “Dat is wat drie jaar op de flat wonen met je doet.”

Tom woont er zelf al bijna negen jaar, dus hij kan het weten. BOB blijkt ooit in het leven geroepen omdat het huis een man tekort kwam bij een volleybaltoernooi met zombiethema. “We hebben hem meegenomen als veldvulling, want we hadden niet genoeg mensen voor een heel team.” Sindsdien zwerft de levensgrote schuimrubberen pop door het huis.

De bewoners mogen zelf hun nieuwe huisgenoten uitkiezen. “De kamerzoekgesprekken zijn altijd heel gezellig,” vertelt Samira Nawrath. “Dan stellen we vaste vragen als: Wat zijn de twee gaafste dingen aan een kiwi? Wat voor verkeersbord zou je zijn? Wat is het verschil tussen een wagonlading bowlingballen en een wagonlading babylijkjes? Hoe origineler het antwoord, hoe beter.”

BBQ

Oud-bewoner Dirk-Jan van den Broek (BSc. EE '2010, MSc EE '2012, nu promovendus aan de UT) is in 2004 in het huis komen wonen, en kreeg toen nog net een staartje mee van de generatie die bij het begin was van het huis zoals het nu is. “Daarvoor was het ook een studentenhuus, maar was iedereen meer op zichzelf. Op een gegeven moment hebben wat mensen gezegd: laten we samen gaan eten, en er iets gezelligs van maken. In die tijd is ook de naam Residentie 7-2 ontstaan.”

Ongeveer tien jaar geleden ontstond er een nieuwe traditie: de jaarlijkse barbecue, gefinancierd door oud-bewoners. “Het is een beetje uit de klauwen gelopen,” zegt Dirk-Jan. “Het begon met een barbecue onder een

tentzeil, inmiddels is het een jaarlijks evenement met een absurde begroting en een thema. We hebben al eens een jacuzzi gehad, een rodeostier, een heleboel hoibalen omdat het thema ‘Oogsfeest’ was. Dat eindigde natuurlijk in een hooigevecht en een enorme fik.” “De barbecue dient ook als de reünie,” vertelt oud-bewoner Floris van den Brink (BSc EL '2008, MSc EE '2011, nu ook promovendus aan de UT). “Het is ons belangrijkste bindende evenement. We hopen dat het een jaarlijks evenement kan blijven waarbij iedereen weer eens naar de campus komt.”

Plafond

Het opvallendste aan de huiskamer is het plafond, dat volhangt met objecten. Schoenen, een lege fles Goldstrike, de grill van een Volvo, posters, een fiets... Aan elk object kleeft een verhaal, dus op het plafond hangen de meest memorabele momenten uit de geschiedenis van het huis bij elkaar.

Ook het feit dat opvallend veel (oud)bewoners elektrotechniek studeerden, heeft zijn weerslag gehad op het plafond. Samira loopt naar een kastje aan de muur, drukt op enkele knopjes en haalt de ‘partyswitch’ over. Er beginnen overal gekleurde lampen te branden, en de spiegelbol licht vrolijk op. Om het feest compleet te maken, hoeft alleen nog maar de mobiele bar naar binnen gereden te worden, die geduldig staat de wachten op de gang.

Het flatlogo blijkt de interesses van de gemiddelde bewoner goed weer te geven. De meeste symbolen verwijzen naar bier: hop en gerst, de Grolsch beugeldop, zelfs de buizerd, want “die staat voor buizen ofwel zuipen”. Het andere dier, de wasbever, wekt vooral gelach. Iets met vrouwelijke genitaliën, begrijp ik.

De rondleiding is al bijna voorbij als Tom opeens uitroept: “Nou heb ik je bijna de hemel niet laten zien!” Hij wijst naar een deur. “Die wc noemen we de gierhel omdat-ie altijd stinkt, maar we hebben ook een hemel.” Hij opent de deur van de andere wc voor me. Ik zie een babyblauw-oranje gestreepte wc-bril – de huiskleuren, de wc-bril blijkt een cadeautje van een oud-bewoner –, en de muren en het plafond zijn volgeplakt met posters van naakte vrouwen.

Je kunt veel zeggen van Residentie 7-2, maar niet dat ze hun interesses niet serieus nemen.

Wil je een profiel van jouw (oud-) studentenhuus op facebook.com/AlumniUT? Meld je dan bij alumni@utwente.nl